

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **P.**, spol. s r.o., G.X., D.S., IČO: X., zast. JUDr. H.B., advokátkou, A.X., D.S., proti odporcovi: **Katastrálny úrad N., Š.X., N., o zaplataenie 276.000,- Sk**, o dovolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 15. februára 2007 č.k. 26 Cob 137/2006-425, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie o d m i e t a .

Odporcovi trovy dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Nitre rozsudkom zo dňa 7. apríla 2006 č.k. 23 Cb 67/2004-341 žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že navrhovateľ sa domáhal zaplataenia 276.000,- Sk s príslušenstvom titulom zaplataenia ceny za vykonané dielo ku dňu odstúpenia od zmluvy. Otázka odstúpenia od zmluvy bola vyriešená rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp.zn. 19 Cb 246/01 v spojitosti s rozsudkom NS SR sp.zn. 6 Obo 11/03.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie a zistil, že účastníci uzatvorili dňa 21. júna 1996 zmluvu o dielo č. 158/1996 podľa Obch.Z. v dohodnutej cene v znení dodatkov. V zmluve si dohodli i poskytnutie zálohy 650.000,- Sk. Ďalšie zálohy mali byť poskytnuté úmerne podľa rozsahu rozpracovanosti diela, maximálne do výšky 70% z ceny diela. V zmluve si dohodli i výpovednú lehotu pre prípad odstúpenia od zmluvy 30 dní. Žalovaný zaplatil celkom zálohu vo výške 4.600.000,- Sk t.j. 50% z ceny diela.

Navrhovateľ platne odstúpil od zmluvy o dielo najneskôr dňom 28. augusta 2000, kedy zmluva zanikla (potvrdené rozsudkom NS SR sp.zn. 6 Obo 11/2003).

Navrhovateľ dňa 18. septembra 2000 vystavil faktúru na sumu 276.000,- Sk, ktorou si uplatnil zaplatenie ceny diela ku dňu odstúpenia od zmluvy t.j. 3% zo sumy 9 200.000,- Sk (cena diela). Odporca túto faktúru nezaplatil z dôvodu, že práce boli dokončené až po odstúpení od zmluvy o dielo.

Súd vec posudzoval podľa ust. § 536 a nasl. Obch.Z. v spojení s ustanoveniami o odstúpení od zmluvy a dospel k názoru, že žaloba nie je dôvodná. V konaní bolo preukázané, že bola platne uzavretá zmluva o dielo v znení dodatkov, od ktorej zhotoviteľ platne odstúpil a podľa zmluvy (čl. V bod 3) mu vznikol nárok na zaplatenie rozpracovaných prác ku dňu odstúpenia od zmluvy. Navrhovateľ však nepreukázal, aké práce ku dňu odstúpenia od zmluvy vykonal, či boli odovzdané žalovanému, a akým spôsobom určil ich cenu.

Na základe uvedeného súd žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalovanému trovy konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

Navrhovateľ podal proti rozsudku odvolanie podaním zo dňa 6. júla 2006. V odôvodnení odvolania uviedol, že navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť. Poukázal na uzavretú zmluvu o dielo, v ktorej bola dohodnutá cena diela. Navrhovateľ fakturoval sumu do výšky 3% (hoci cena bola stanovená na 10% odmeny) a opätovne predložil doklady.

Odporca vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje s názorom vysloveným súdom prvého stupňa a navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací vo veci konal a rozhodol podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O.s.p. a rozsudkom zo dňa 15. februára 2007 č.k. 26 Cob 137/2006-425 rozhodol tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a odporcovi trovy odvolacieho konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že predmetom odvolania je nárok na zaplatenie časti ceny diela, na ktorú navrhovateľovi vzniklo právo za obdobie do odstúpenia od zmluvy o dielo navrhovateľom, ktorý svoje právo opiera o článok V bod 3 zmluvy o dielo. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa, na ktoré taktiež odkazuje. Odporca zaplatil navrhovateľovi ako zálohu 50% z dohodnutej ceny t.j. 4.600.000,- Sk. Ak navrhovateľ tvrdil, že mu vzniklo za práce, ktoré na diele vykonal do odstúpenia od zmluvy, právo na zaplatenie sumy prevyšujúcej odporcom zaplatenú zálohu, bolo jeho povinnosťou podľa § 120 ods. 1 O.s.p., označiť taký dôkaz, ktorým by túto skutočnosť mohol preukázať, čo navrhovateľ neurobil. Takýmto dokazovaním by nesporne mohlo byť znalecké dokazovanie, ktoré však navrhovateľ nenavrhol vykonať.

Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 O.s.p. potvrdil a o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi trovy nepriznal z dôvodu, že mu žiadne nevznikli.

Navrhovateľ podal proti odvolaciemu rozsudku dovolanie podaním zo dňa 29. mája 2007 podľa § 243b ods. 2 O.s.p. a navrhol rozhodnutia odvolacieho i prvostupňového súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

V odôvodnení dovolania uviedol, že v konaniach pred súdmi nedošlo k vyhodnoteniu všetkých predložených dôkazov a došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Oba sudy vyslovili, že došlo k uzavretiu zmluvy o dielo, v ktorej bolo presne špecifikované, že predmetom zmluvy je vypracovanie a odovzdanie registra obnovenej evidencie pozemkov v katastrálnom území Kolárovo na základe objednávky. V zmluve bola dohodnutá lehota na vykonanie diela, cena a podmienky možnosti odstúpenia od zmluvy, ako aj zaplatenie rozpracovaných prác v prípade odstúpenia od zmluvy.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že podľa zmluvy o dielo riadne pracoval na vykonaní diela, dielo objednávateľovi odovzdával a z dôvodu, že katastrálne územie Kolárovo bolo náročné na obnovenie evidencie pozemkov pre enormne vysoký výskyt dvojitého, trojitého až štvoritého vlastníctva parciel, došlo k nezhodám medzi objednávateľom a zhotoviteľom o spôsobe spracovania diela. Ďalej poukázal na to, že objednávateľ zhotoviteľovi neposkytol včas všetky technické podklady a potrebné údaje.

Zmluva o dielo obsahovala dohodnutú cenu 9.200.000,- Sk, pričom nikde v zmluve nie je uvedené, či cena diela mala byť vyplatená pri podpise zmluvy, či po ukončení diela, či počas rozpracovanosti diela. Zhotoviteľ vždy po vypracovaní jednotlivých častí diela odovzdával objednávateľovi a dohodnutá fakturovaná suma bola zaplatená. Faktúra č. 2/2000 za spracovanie BPEJ bola dohodnutá na sumu 276.000,- Sk a tvrdenie, že k predloženiu faktúry došlo po odstúpení od zmluvy, navrhovateľ popiera, pretože predmetné práce boli vykonané v roku 1999 a dňa 29.11.1999 bola faktúra predložená na zaplatenie.

O odporca vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že súdom prvého stupňa i odvolacím súdom, boli presne a úplne prešetrené všetky okolnosti prípadu a vyvodený správny právny záver. Poukázal na to, že navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno na preukázanie opodstatnenosti svojho návrhu. Ďalej uviedol, že dovolanie je prípustné len podľa § 237 O.s.p., pričom v tejto veci splnené podmienky prípustnosti dovolania neboli.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.1) prejednal vec podľa § 242 ods. 1 a § 243a ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania. Po preskúmaní rozsudku v časti napadnutej dovolaním a konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 236 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pričom zákon dovolanie pripúšťa len vo výslovne uvedených prípadoch upravených v § 237 až § 239 O.s.p.

Z dôvodov uvedených v § 237 O.s.p. je možné dovolaním napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu, a to bez ohľadu na povahu predmetu konania. Pre prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. nie je rozhodujúce, či k vade konania došlo pred odvolacím súdom, alebo pred súdom prvého stupňa. Ak však odvolací súd odstránil vadu konania, ku ktorej došlo pred súdom prvého stupňa, nie je možné k nej prihliaďnúť.

Prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia nie je tiež daná iba tvrdením dovolateľa, ale len skutočnosťou, že k vade v zmysle § 237 skutočne došlo.

V predmetnej veci nebolo preukázané splnenie podmienok dovolania tak, ako to predpokladá znenie ust. § 237 O.s.p.

Pokiaľ ide o dovolacie dôvody podľa § 238 O.s.p. platí, že prípustnosť dovolania proti zmeňujúcemu rozsudku, je založená rozdielnosti rozhodnutia odvolacieho súdu s rozhodnutím súdu prvého stupňa, prípustnosť je tiež daná v prípade, ak sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu, vysloveného v tejto veci. Zákon tiež pripúšťa dovolanie v prípade, ak bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa a odvolací súd dovolanie pripustil z dôvodu, že ide o rozhodnutie zásadného právneho významu (§ 238 ods. 3 písm. a/ O.s.p.).

Žalovaný podal dovolanie proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, pričom odvolací súd nevyslovil prípustnosť dovolania, preto neboli splnené podmienky pre podanie dovolania ani podľa ust. § 238 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dovolanie podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s ust. § 243b O.s.p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu odporcovi nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave dňa 15. mája 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: